

at gennemgaa en saadan Uddannelse. Skade af det kan de da aldrig have, og gifter de sig, kommer det dem kun til Gode.

Nu vil nogle maaske komme og sige: Vi har *Skolekøkkenerne*, er det ikke nok Nej, jeg tror ikke, at det er nok. Skolekøkkenerne er udmærkede, men netop fordi vi har dem som *et godt Grundlag*, har vi de bedste Betingelser for, at en Fortsættelse *efter Skoletidens Afslutning* — efter Konfirmationen, i den Tid, hvor de unge Piger legemligt udvikler sig saa stærkt i enhver Retning. kan det kun være til Gavn for dem. — Og siger man nu: det koster Tid og det koster Penge, saa vil jeg til det første svare: *enhver ung Mand maa her i Landet anvende paa sin Værnepligt fra 12 til 18 Maaneder uden Hensyn til om det passer ham i hans Virksomhed eller ej, skulde saa de unge Kvinder ikke kunne anvende en lignende Tid?*

Jeg vil sige med de norske Kvinder:

Manden maa gøre Værnepligt for i Krigstilfælde at værne Landet udadtil, skulde enhver Kvinde ikke kunne ofre en Tid paa at dygtiggøre sig til at værne Landet indadtil imod de Fjender, som kan true Hjemmene, hvis Kvinderne gaar tilbage i Evne til at opfylde Husmoderens og Moderens Pligter“.

Da vi forhandlede i Fællesstyrelsen om denne Sags Fremførelse, foreslog jeg at gribe fast om Brændenælden og fremføre Sagen under Navn af *Værnepligt for Kvinder d. v. s. tvungen Undervisning for Kvinder med det Formaal at bibringe enhver Kvinde Forstaaelse af en Husmoders og Moders Gerning*; men ved Afstemningen om dette Punkt tabte jeg med 3 Stemmer

imod 5, og jeg bøjer mig for Afstemningens. Navnet har jo mindre at sige, selv om jeg netop i disse Ord fandt det rette Udtryk for den Tanke, som her skal føres ud i Livet: *Kvindernes Værnepligt indadtil i Lighed med Mandens Værnepligt udadtil*.

Naar det bliver sagt, at det *vil koste Penge*, saa vil jeg trøstigt svare, at de Penge kommer dobbelt igen. — Hvilken Forskel er der ikke paa Hjem med smaa Indtægter! Hvis vi tager et, hvor en dygtig god Husmoder passer Sagerne, kan det være forbavsende at se, hvor meget hun kan faa ud af lidt i Modsætning til en, som intet kan, og derfor ikke kan faa noget til at forslaa.

Det er muligt, at vi gaar imod en Tid, hvor alt husligt Arbejde efterhaanden vil blive *Fagarbejde*, og hvor Maden laves i *Centralkøkkener*, — meget kan tyde paa det; min Overbevisning er det dog, at Hjemmet ikke vil udslettes: vi Mennesker kan ikke undvære det. Tiderne kan maaske af og til omforme det noget; men undvære kan vi ikke dette *Fristed og Hvilested*, hvor der bødes og glattes paa de Buler og Stød, Verden giver Mennesker.

Det er Kvinderne, der føder Børnene, det er Kvinderne, som leder Barnets Fjed i de første Aar. Hvor meget nedlægges ikke i Barnet baade sjæleligt og legemligt just i disse første Aar, og ved vi ikke alle, at ved en god, omhyggelig Pleje og ved en god, sund Kost kan Spiren til mangan Sygdom undgaas. Desuden hører man ikke sjældent Læger svare paa Forespørgsel om, hvad det eller det lille Barn fejler: „*Aah, det fejler egentlig ikke andet end Mangel paa Pleje*“.